

"EDINOST"

zhaja dvakrat na teden, vsako sredo in
soboto ob 8. uri jutraj.
"Edinost" stane:
za vsa leta gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta " 3.— " 4.50
za četrt leta " 1.50 " 2.25
Z "Novičarjem" vred:
za vsa l-to gl. 7.—
" pol leta " 3.50
" četrt " 1.75
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov.,
v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov. —
"Novičar" pa po 2 nov.

EDINOST

Oglasi in oglasila se računajo po 8 nov
vračila v petiti; za naslove z debelimi
črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga
obseglo navadnih vrstic.
Poslana, javne zahvale, smrtne liste
se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu Piazza
Caserma št. 2. Vsako pismo mora biti
frankovano, ker nefrankovana se ne spre-
jemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate pre-
jema upravništvo P. Piazza Caserma št. 2
Odprte reklamacije se proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V edinost se maže

Božično darilo 300.000 gl.

Pod tim naslovom je priobčil du-
najski list "Gašterica" v svoji številki
z dne 1. januarja t. l. članek, kojega
vsebina bode izvestno zanimala častite
naše čitatelje. Dolžnost nam je ponatisnit
ta članek že zato, da ostanemo zvesti
svoji dani obljubi, da bomo namreč
zvesto beležili vsak pojav, iz kojega se
da sklepati, da so se v širših krogih sa-
deli bistriti nazori glede na naše tržaške
odnošaje.

Članek ta glóve:

V krogih tržaških gostilničarjev za-
vladalo je poslednje dni silno razburjenje,
ker so doznali, da je vlada dovolila mestni
občini tržaški, da sme še na dalje za leto
1893 pobirati točarino, koja je proraču-
njena s 25 odstotki prodajne vrednosti
vina.

Ta točarina je skoro da mej najstraš-
nejšimi obstoječimi davki; ona zadevlje
izključljivo le ubožnejše razrede prebival-
stva, ki kupujejo vino le v malih mno-
žinah, dočim so tega davka oproščeni imo-
vitejši krogi, koji uvažaje vino v sodih;
točarina podražuje torej uživanje zdrave
pijače, in ker je Trst mej onimi mesti, ki
so slabo ali nezadostno preskrbljena s
vodo, sili s tem vse ubožne v naročje de-
mona žganja, in katerega naročja se ne reši
nikdar več.

To breme je bilo možno še prenašati
tako ali tako, dokler je mesto tržaško
uživalo privilegij proste luke in s tem
mnogo drugih ugodnosti, kakoršnih niso
bila deležna druga mesta v državi.

Sedaj pa teži na nas s podvojeno
silo, odkar se je odpravilo to izjemno
stanje in so se naložili razni drugi davki.

Jedina nada gostilničarjev tržaških,
ki so trpeli veliko škodo po nenaravnih
užitinskih odnošajih, bila je ta, da bode,
glasom ministerijalne naredbe z dne 25.
junija 1891 točarina trajala le do konca
decembra 1892.

Vedeli smo sicer, da bode uprava
mestne občine napela vse sile v ta namen,
da se podaljša ta občutljivi davčni sistem;

ali opravičeni smo bili misliti, da se ta
prisadevanja razbijejo ob jasni nepravi-
vičnosti obstoječih razmer,
osiroma ob pravicoljubji državnih oblasti.

Te nade so dobile trdno podlago, ko
je deputacija tržaških gostilničarjev, pred-
lagajoč spomenico z 18.000 podpisi, pre-
jela na vseh straneh najblagohotnejša za-
gotovila, in je bilo umevno, da se je z
gotovostjo računalo na odpravo točarine in
so se izvršile vse kupčijske priprave, ka-
koršne zahteva taka prenova.

Skozi celo vrsto mesecev uporabljala
se se vsa postavna sredstva, da pride pra-
vična stvar do zmage. Pisale so se spo-
menice z velikimi števili podpisov, odpo-
siljale so se deputacije k vsem merodaj-
nim osebnostim v ta namen, da stvar po-
jasnijo, dajale in sprejemale so se naj-
povoljnije obljube — in konec pesmi je
tak, da ostanejo še nadalje in neispreme-
njeni odnošaji, koje so c. k. oblasti same
spoznale kot krivične ter prehudo
tiščeče na posamične razrede prebivalstva,
osebito siromašnejše.

Kako je bilo to mogoče v pravni
državi?

Kako je mogoče umeti, da so državne
oblasti postopale nasprotno lastnim svojim
nasorom?

Povedali smo že, da so mestne oblasti
tržaške napela vse sile v ta namen, da se
točarina podaljša za leto 1893; mimo tega
pa so, ne glede na visoke cene piva, zahte-
vale, da se zviša mestna doklada na pivo
za 100 odstotkov. Dotični sklepi so se
storili v seji mestnega sveta dne 13. ok-
tobra pr. l. in že 17. oktobra se je čutila
zadruga hotelijerjev in gostilničarjev pri-
morana v spomenici, predloženi minister-
stvu za notranje zadeve in finančnemu mi-
nisterstvu, podrobne pojasnjujoč obstoječe
razmere, protestovati proti nadaljnjemu po-
biranju točarine, ter prositi za pravično
uredbo vinske užitnine.

Čutitvi hvalečnosti in največega za-
dovoljstva vspregledali smo torej vest, da je
asessor V. Verneša v mestni seji dne 10.
novembra p. l. prečital nastopno naredbo
c. kr. namestništva št. 1785/P.:

Prideta na mestni trg. Ob levi ka-
varna, kjer se shajajo barantači z lesom
i konji, potem velika vojašnica. Na sredi
trga pa vodnjak. In tu se vstavitel! Skozi
pritlično okno čarobno razavetljava luč
mestni trg in doktor-sluga pravi Gospodu:
„Dovoli mi, Gospodine, da vstopim v
to delavnico in vidim, kaj se tu vstvarja.“
A Gospod veli: „To nama ne pristaja.“
Ker pa sluga ne prestane prositi, reče
mu Spasitelj: „Idi, če ni drugače, a samo
za četrt ure; jaz v tem posedim na tem
pripravnem brunu in te počakam.“

Ves vesel odide doktor-sluga, potrka
na duri in vstopi v delavnico. Nikdo ga
ne opazi. Dokaj rok giblje se tu ne-
prestano in maha iz predala v predalce.
Naposled praša doktor-sluga prvega do-
lavca poleg vrat: Kaj pa delate vi? — Kaj
jaz delam? pravi porogljivo tiskar, jaz se-
stavljam strupene pušice za nepoboljš-
ljive ljudi. — Kaj pa vi, obrne se togo-
ten naš doktor do drugega delavca? —
Kaj jaz, odvrne hudomušni Julče, jaz pa
sestavljam recepte za puhle glave in krive
preroke!

„C. kr. ministerstvo za notranje za-
deve je prijavi!o z naredbo z dne 14.
oktobra 1892 št. 23.162, da je že se-
daj računati na odpravo točari-
ne, koja ima že tako ali tako nehati s
konec leta 1892. na podlagi ministerijalne
naredbe z dne 25. junija 1891 št. 13-081.

C. k. ministerstvo postavilo se je pri tem
na stališče, ki je po modernih načelih, ve-
ljavnih za razdelitev davkov, in pošteva-
joč zajedno finančne koristi občine, jedino spo-
sobno za to, da zadobi jednaki pomen za
vse različne razrede prebivalstva.

V izvajanjih, navedenih v ulogah mest-
nega magistrata z dne 3. avgusta 1892 št.
33.136, ni najti nikake podlage, da bi
se mogel, objektivno motreč to vpra-
šanje, opravičiti nadaljni obstoj
gori omenjenega davka; pač
pa so dokazala izvajanja c. kr.
finančne direkcije, oprta na
podatke številke, da je sma-
trati točarinov v Trstu kot kri-
vičen davek, obremenjajoč le
posamične razrede prebival-
stva, osebito ubožnejše; kakor
tudi, da je lahko najti nadomestila za ta
davek in da mestni dohodki nikakor ne
bodo trpeli škodo, ako preneha omenjeni
davek.

Za mestno občino nastaja torej po-
treba skrbeti za to, da se pokrije odpa-
dek, ki nastane pri dohodkih za leto 1893,
koi odpadki je c. kr. finančna direkcija
proračunila na 300.000 gl.

Čast mi je, to naznaniti Vašemu vi-
sokorodju z ozirom na gori omenjeno ulogo
magistrata v ta namen, da se ukrene po-
trebno.

Vitez Rinaldini, namestnik.

Veseli je na tej naredbi izražalo se je
v telegramih, odposlanih od zadruga tr-
žaških gostilničarjev ministerstvom pred-
sedniku grofu Taffe-u, finančnemu mi-
nistru dru. Steinbachu in ministerstvom
svetniku baronu Pascottiniju.

Ti telegrami se glase:

„Gostilničarji tržaški pozdravljajo z
veseljem prijavo visokega ministerstva za
notranje zadeve z dne 14. oktobra št.

Spasitelja slugi bilo je dovolj teh dveh
odgovorov; dalje popraševati ni hotel, oditi
zdelo se mu je bolje.

Toda v tem hipu zagrmí nekdo nad
njim: Kaj pa ti tukaj, kdo si ti? — Jaz sem
doktor, odvrne mu ta. — Kako ti je ime?
— Doktor, pravi ta! — Kako se pišeš?
— Doktor! — To ni mogoče, zarohni nad
njim tiskar, da se pišeš doktor in da ti
je ime doktor; povej kdo si, in če utegne
se ti pripetiti kaj neljubega.

Videč, da tu ni druge pomoči, brblja
Spasitelja sluga: Jaz sem doktor Delazlo.
— Pri tem imenu obstoje kolesa, stroji in
vse delavne roke.

Doktor Delazlo! — poprašujejo se
vsi presenečeni.

Hvala Bogu! končavši uvodni članek
položil urednik pero na stran in pogleda v
delavnico. Takoj spozna situacijo in po-
mirljivo pravi: Doktore, pojdi v božjem
menu! — In doktor je šel. A bil je uža-
ljen do srca.

Pride k mojstru avojemu in britko
toži, kaka krivica se mu je zgodila. Prav
ti, veli Spasitelj v sveti svoji jezi, prav

23.162, koja spoznava tukajšnje točarino
kot krivično, nejednakomerno, po-
gubno in nezdružljivo s modernimi fi-
nančnimi načeli, ter po takem neopravi-
čeno, in koja prijava obeča, da se točarina,
odpravi s koncem leta.

Zaupajoči temu naznanilu, pripra-
vili smo se na odpravo točari-
ne in prosimo Vašo ekscelenco, da
ostanete pri tem, da se odpravi točarina,
dovoljena samo do konca leta 1892.

Zadruga gostilničarjev tržaških.

In sedaj, ko so že vsi gostilničarji —
trdno naidejajoči se odprave točarine, ob-
ljubljene na tak določen način, — iz-
vršili razne kupčijske priprave, to je, ko
so nakupili mnogo vina, računajoč na to
da postane ceneje in se po takem povekša
poraba, sedaj se je zopet podaljš-
šal obstoj točarine!

Kaj se je zgodilo vender, da so dr-
žavne oblasti kar hipoma tako temeljito
premenile svoje nazore, da so isti čini-
telji, ki so v mesecu oktobru spoznali to-
čarino kot krivično, v mesecu decembru
dovolili občini tržaški, da sme še nadalje
pobirati ta davek?

Na to podrobno odgovoriti, žal, ni
možno z ozirom na sedanje tiskovno po-
stavo. To vprašanje stavilo se bode na
drugem mestu, kamor ne sega roka dr-
žavnega pravdnika in stavilo se bode s take
strani, ki bode skrbela za to, da dobimo
točen in določen odgovor na to vprašanje.

Konstatovati smemo samo, da uprava
mestne občine tržaške ni taka, da bi za-
služila, da jej avstrijsko minister-
stvo poklanja božične darove
300.000 gl., koji darovi prihajajo, kakor
je povedalo c. k. finančno ravnateljstvo,
iz žepov najubožnejših prebi-
valcev. Nasprotno: mestna uprava tr-
žaška odlikovala se je vsikdar in
na glasen način s svojimi sim-
patijami do Italije irredente,
z brezmejnimi pomanjkanjem
patriotizma in lojalnosti, tako,
da usluge tej upravi niso opravičene tudi
z ozirom na nje političko po-
našanje.

ti, kaj pa hočeš vse vedeti in videti, če
ti ni usojeno. To je ošabnost!

Ošabnost, ta beseda Gospodova ga je
zbodla še bolj in v krakovidnosti in
ošabnosti svoji ostavil je Gospoda svojega.

Neskončno usmiljeni Spasitelj pa se
je razjokal. Habeatis vobis profetam fal-
sum — zblodil mu je možgane. Od tedaj
pa tava doktor Delazlo po svetu kakor
zgubljena ovca, bega narod in išče slam-
natih glav. — Narod pa, kojega Spasitelj ne-
skončno ljubi, jednoglasno kriči: Lapidate
eum.

Ti pa Gospodine pomiluj, da vedjat
bo čto tvorjat. Fk.

Božič na Angleškem.

(Iz W. Irvinga „knjige črtic“ preložil V.)

I.

Poštni voz.

Decembra meseca potujoč skozi York-
shire, peljal sem se tisti dan pred boži-
čem dolgo pot v poštnem vozu. Kočija je
bila znotraj in zunaj prenapolnena s po-
potniki, kateri so se mi, sodečemu po

PODLISTEK.

Gospod in sluga!

(Arabska legenda iz Kraških kotlin.)

Nekoč popotovala sta Spasitelj in nje-
gov sluga po širnem svetu. Bil je vroč
dan. Vsa utrujena ležeta pod širokopernato
drevo, da si odpočijeta trudne ude. Sluga
zaspi, a Spasitelj v svoji usmiljenosti čuva
poleg njega.

Tako pretečejo tri štiri ure; solnce
bliža se zatonu in sveži vetrič naznanja
blagotvorni večer. Vse tiho, mirno, za-
puščeno! Spasitelj veli: „Hajdiva doktore!
hlad je nastal; idiva v mesto, ni nama
daleč do njega, tam se hočeva odpočiti
in okrepčati do dobrega.“

Sluga se zbudi in mane si zaspane
oči.

„Hajdiva, veli Gospod, ni nama daleč
več do zavetišča, tam se odpočineva in
konec bo naju težav.“

Rečeno, storjeno. Mahneta jo proti
mestu. Solnce bilo je že davno za gorami
a ponočna temota pokrivala je dol in selo.

Res je sicer, da je bil zastopnik mesta tržaškega v državnem zboru, g. Burgstaler, nedavno tako uljuden, da je glasoval za dispozijski fond ministrskega predsednika grofa Taaffe-a in v Trstu se govori na glas in jasno, da se je ta uljudnost g. Burgstalerja poplačala stem, da se je dovolilo nadalnje pobiranje točarine.

Mi sicer ne moremo verjeti tega, ker se je grof Taaffe, kar se tiče glasovanja o dispozijskem fondu, postavil — da govorimo z besedami nekega drugega državnika — na stališče „der höchsten Würstigkeit“. (Da ga namreč čisto nič ne briga, ali mu dovoli imenovanje zaklad ali pa ne. Op. ur.)

Ali radovedni smo vendar, kakovi so bili tisti skrivni politički ali gospodarski nagibi, ki so prisilili ministerstvo Taaffe-ovo, da je kontumaciral vseh 700 gostilničarjev tržaških in 18000 podpisancev na spomenici izmed najubožnejših razredov prebivalstva, ter da je naklonilo na stroške poslednjih ljubeznivi italijansko-patrijotički mestni upravi malo darilce 300.000 gl.

Morda se zadovoljimo, ko izvemo državniške razloge, ki so brezdvajbeno razsvetlili ministerstvo, ko je blagoizvolilo se svojim najnovejšim odlokom iz decembra udariti naravnost v obraz svojemu prejšnjemu odloku z dne 14. oktobra.

DOPISI.

Izpod Kobdila do Braniškega mostu ob Kranjski meji. (Da se glas prav spozna, čitatelja obe plati zvona. Nr. pr.) — „Tako se dela javno mnenje. V tem so si naši liberalni listi povsem podobni, posebej pa razume ta posel moniteur s kongresnega trga. Pri tej priliki je tudi primerno upravljanje: V kaki razmeri so bili naši liberalci z dogodki v Podragi? Koliko in kako je „Sl. Narod“ takrat pisal o žalostnih dogodkih v tej nepoznani vasi, je marsikateremu že znano. Faktum je, da je bila ona afera našim liberalcem prav po godu, saj hotelo se je ondi praktično izpeljati to, kar liberalci dan na dan označujejo in priporočajo. — To je pisal „Slovenec“ v jedri najnovejših števil. — Slavno uredništvo naj mi izvoli objaviti pogovor, kateri sem imel dne 15. oktobra prošlega leta z nekim Vipavcem na potu izpod Kobdila do Braniškega mostu ob Kranjski meji. Vi pa razsodni čitatelji čitajte in razsodite!

„Dober dan gospod! Saj ste Slovenec?!“ — „Bog ga daj! Iz Trsta!“ — „Živio! Vi Tržačani se vzbujate. A tudi mi napredujemo. Posebno odkar so naš gospod vikarij pri nas. Ta je ta! On je gospodar položaja.“ — „Kaj je to?“ — „Godi se mu, kakor on hoče. Plešejo, kakor on

njih govorjenju, zdeli večidel na poti k bivališčem svojih sorodnikov in prijateljev, da bi použili z njimi božično kosilo. Tudi je bila obložena s kosarimi, polnimi divjadi in z malimi saboji in skrinjicami, polnimi sladčic; iz voznikevega sedala visela so sem ter tja mahajoče dolga zajčja ušesa, — sami darovi daljnih prijateljev za bližajoče se praznike. Jaz sem imel znotraj za tovariša dva brčka šolarčka z rudečimi lici, dečka zdrava kakor riba in moškega duha, kar sem sploh našel pri otrocih te dežele. Vsa vesela vračala sta se za praznike domov, obetajoča si užitek brez kraja in konca. Zabavno je bilo poslušati teh dveh malih prednežev velikanske naortice, kako se bosta kratkočasila in neverjetne junaške čine, katere sta hotela izvrševati ta čas svoje šest tednov trajajoče svobode, oproščena mrzkega trdnostnega knjig, palice in učitelja. Že naprej sta se veselila sestanka z družino in posli noter doli do madiče in psička; in radosti, katero bosta napravila svojim malim sestricam z darovi, s kateri sta si bila nalaščila žepe. Z največjo nepotrpežljivostjo

gode“. — „Kako-li to?“ — „Tako. Ste kedaj slišali o Podragi?“ — „Se preveč!“ — „No! Takrat je poslal naš gospod svojega brata v Podrago. To je bilo v nedeljo. Drugi dan je bil semenj av. Šimona v Vipavi. Ta brat ima tak jeziček, da mu teče, kakor da bi štrene motal. V Podragi je tedaj on po krémah nekaj poizvedel, še več se pa izmislil. Na dolgo in široko se je to objavilo v „Slovencu“. Nekateri duhovni Vipavski so že omenjali Podražanov v prepovedih, ker jih je sam gospod vikarij tako popisal, da so vsi ostrmeli, kar jih je bilo na av. Šimon pri gospodu dekanu. Govorilo in bralo se je tedaj o Podražanih in njih pravoslavnosti. Kdor ni trobil v ta rog, je veljal že za pravoslavnega. Saj „Soča“ je „Novi Soči“ vse to očitala, ker se ni „Nova“ nič zmenila za Podrago. Ubogi naš g. dr. Mahnič. On je bil — pravijo — takrat urednik „Stari Soči“. „Zakaj ubogi?“ — „Meni se usmili, ker se je dal tako speljati na led. Usmili se mi toliko bolj, ker je naš sosed tam le iz Kobdila; prav za prav sva še nekaj stare zlahte.“ — „Kdo Vam je pa vse to povedal?“ — „Kdo?! Gospod vikarij sam! Ako ga greste obiskat, tudi Vam pove, ako govorica na to nanese. Ali ni gospodar položaja? In na katoliškem shodu? Ali nismo bili mi iz teh krajev najbolj zastopani?! Z nami so vsi. Na novi maši v Gabrijah se je to pokazalo. Bil je tam dr. Pavlica, ki bo izdajal nov list. Bilo je dosti duhovnov in še več klerikov iz Gorice. Ko se je napilo dr. Pavlici, se je „živio“ tistih mladih gospodov tako odmeval, da bi skoro poslopje posulo. Že takrat so dali „Novi Soči“ pod nos. Veste gospod, v Gorici ne spiyo. Delajo na vse pretege in nabirajo pri vsaki dani priliki za „Slogo“, za vzdrževanje narodnih šol. Ali takrat niso nič nabirali. Neki pravijo, da so se bili ravno gospodu Pavlici zamerili. Jaz sem z njimi. In „Nova Soča“ in Vaša „Edinost“, ta liberalna lista, morata poginiti“. — „Ha! Tako je!“ — „Tako je bilo z Podražko polento. Gospod! Te polente ni duhovščina skuhala. Ne! Potikalo se jej je pa, da se je strdila tako, da je ostala dosledob marsikateremu“) na želodcu in je ne more ni prebaviti ni izpljuvati. Z Bogom! Živeli Tržaški Slovenci!

Politični pregled.

Notranje dežele.

K prvi seji poslanske zbornice po božičnih praznikih — koje seje smo poslednji številki omenjali s par vrsticami — došlo je prilično obilo poslancev.

*) Sotrudniku „Slovenecemu“, gotovo.
Opomba stavov.

pa sta očevidno pričakovala, da zopet vidita Bantama, kateri je bil, kakor sem izprevidel, majhen konjič, imejoč po njih besedah več krepostij nego vsakteri konj od Bucephalovih časov. Kako je zna iti v dir! in kako leteti! in pa kakšne skoke je delal! — v vsej grofiji je ni bilo ograje, katere bi ne znal preskočiti.

Bila sta pod posebnim nadzorstvom voznika, kateremu sta o vsaki priložnosti stavila celo vrsto vprašanj ter ga razglasila za jednega najboljših dečakov vsega sveta. In res, jaz si nisem mogel kaj, da ne bi opazil nenavadno z opravi obložene veljave in važnega obraza avakovega, kateri je imel svez klobuk malo na stran potisnen, v petlji svoje suknje pa velik šop zelenja. Takšen kočijaž je zmirom oseba, imejoča svoje velike skrbi in opravila, zlasti pa v tem času, ko mora vsled velikega menjavanja darov opraviti toliko naročil. Morebiti mojim čitateljem, ki niso dosti potovali, ne bode neprijetno, na tem mestu dobiti črtico, ki more veljati kot občen opis te mnogobrojne in imenitne vrste uradnikov, kateri imajo lastno jim

Prignala pa jih ni toliko ljubezen do parlamentarnega delovanja, nego radovednost in želja, da izvejo kaj pozitivnega o pogajanjih glede nove večine. Izvedeli pa menda niso ničesar. Radovednost in vznemirjenost pa se je še povečala, ko so čuli prijavo predsednika zbornice, dra. Smolke, da mu njegove družinske razmere ne dopuščajo, da bi za sedaj predsedoval zbornici. Za sedaj, pravi ta prijava, ali vsi listi so tega menenja, kakoršnega smo tudi mi, da se g. Smolka namreč ne povrne več na predsedniški stol. Seveda: trditi ne moremo kar naravnost, da je tudi ta odpoved točka v dogovoru vlade z levicariji, vendar pa je to menenje zelo verjetno. To je pripoznal posredno tudi gosp. Smolka sam v pogovoru z nekim poljskim časnikarjem, ko je rekel, da mu je breme predsedništva postalo pretežavno in da je sam prepričan o svoji onemoglosti. — O prvi seji nam je sicer poročati nastopno. Na dnevnem redu je bilo nadaljevanje razprave o proračunu, in sicer poglavje „javna varnost“. — Razni govorniki so grajali način, kakor si vladni organi tolmačijo pravo o društvih in zborovanjih in kot pomenljivo moramo naglašati, da je vladni zastopnik, dvorni svetnik baron Czapka, pripoznal vsaj nekatere pritožbe kot opravilene. Posl. grof Kounic je rekel n. pr., da redarske oblasti postopajo brutalno proti delavcem. To ne koristi nič in ima sle posledice. Celó kolera v Odesi je morala služiti v to, da so prepovedovali volilske shode na Českem. — Posl. Kramář je povedal, kako čudno si nekateri okrajni glavarji tolmačijo postavbe. Nekateri glavarji so n. pr. razposlali okrožnice, v katerih žugajo gostilničarjem, da jim odvzemo koncesijo, ako se bode v njih prostorih obdržaval kak delavski shod. Delavci hočejo po postavnem potu doseči svoj cilj, ali zabranjuje se jim ta postavna pot. Ako kje nastane strajk, kar nakrat so vsi šandarmi po koncu, če se pa združujejo fabrikantje in snujejo „kartele“, se pa nikdo ne zmeni za to. Sedanji družbeni red je kriv na družbinskem življenju delavcev. Socijalna demokracija je sedaj v prvi dobi razvoja in državi je dolžnost spraviti jo na pravo pot. — Posl. Lienbacher je rekel, da že 22 let trajajo poskusi, da se avstrijska policijska država premeni v pravno državo. Nujna potreba je, da se uredi pravo policijske države in prepovedovanja. Bitstvo policijske države je tako, da vse prepove, kar ni izrečno dovoljeno, pravne države pa tako, da vse dovoli, kar ni izrečno prepovedano. Govornik želi, da bi se pravica, kaznovati v policijskih zadevah, izročila okrajnim sodiščem. Slednjič zahteva govornik, da se reši zakon proti ponarejanju živil. — Kakor smo že rekli, je vladni zastopnik pripoznal, da so

in v vsi družbi razširjeno opravo, vedenje govorjenje in obraz, tako, da angleškega poštnega voznika, naj ga vidiš kjer koli, pač ne moreš prištevati kakemu drugemu stanu ali obrtu.

Navadno ima širok, poln obraz, čudno rudeče poškropljen, kakor da surova živila; kri ženejo v sleherno podkožno žilico vsled pogostnega pitja sladovega žganja je napet in lepo okrogel. Množica suknj, v katere je zavit kakor zeljnata glava in kojih vrhnja mu seza do peta, obseg njegovega života še povišuje. Na glavi ima širokokrajen klobuk z nizkim oglavjem; okrog vratu debelo pisano ruto, ki je spretno zavozljana in v nedrje vtaknena; po leti pa nosi v petlji pri suknji velik šop cvetic, katerega mu je bržkone podarilo kakovo kmetasko dekle. Njegov telovnik je navadno kake svetlejšje barve s progami, hlače mu sezajo daleč doli čez kolena, kjer se zadevajo ob škornje na zavihalo, segajoče mu gori do pol noge.

(Dalje prih.)

nekatero pritožbo opravilene. Tako je rekel z ozirom na prepoved nekega delavskega skoda v Dolnji vasi pri Zagorji, da so bili razlogi prepovedi nedopustljivi, kakor tudi ni bilo opravileno žuganje okrajnega glavarja, da jih bodo prijeli, ako se dne 22. maja prikažejo v Zagorji. —

V predvečerani seji so bile na dnevnem redu cestne in vodne zadeve. Oglasilo se je k besedi več govornikov, mej temi tudi česki posl. Kaftan, obžalovaje, da se v Avstriji tako malo pozornosti obrača do kanalizacije. V nas se bomo s tem vprašanjem bavili še le tedaj, ko nam zaprejo druge države pot do svetovnih tržišč. Pri tem poglavju je govoril tudi slovenski posl. Šuklje o slabih komunikacijskih razmerah na Kranjskem. Vlada je sicer nekaj storila tu pa tam, a to je vse premalo; nekatere ceste pa so narejene tako, da nimajo nikake vrednosti za prebivalstvo. Govornik prosi vlado, da odpomore nedostatkostim.

V večerani seji interpeloval je posl. Gessmann radi pretirane varčnosti pri južni železnici, na čemer trpi varnost prometa. Potem se je nadaljevala proračunska razprava in je zbornica vsprejela poglavje „vodne zgradbe in ceste“. — S tem je rešen proračun ministerstva za notranje zadeve. Posl. Suess je tem povodom posebno apostrofiral Mladóche, naj bi sodelovali pri reševanju velikih vprašanj, mesto da se tržejo za malenkostna narodna vprašanja. — Značilno je da je grof Taaffe čestital govorniku. No, saj vemo, da se gospodje dobro razumejo!

Pražki listi so bili prijavi te dni neka pisma mej českim konservativnim plemstvom in pa izvršnim odborom nemških poslancev v deželnem zboru českem. Načelnik kluba konservativnih veleposestnikov je predlagal namreč v imenu svojih somišljenikov, da bi se skupno pozvala vlada, da bi sezvala zaupne može vseh strank, zastopanih v deželnem zboru českem v ta namen, da bi se posvetovali o jezikovnem vprašanji in da bi se doseglo, če le mogoče, sporazumljenje v tem pogledu, vsaj kolikor se zadeva Česke. — Voditelji nemške stranke so pa odklonili ta predlog. — Ta nekoliko pozno prijavljena korespondenčna naprava je dokaj hrupa po nemških listih. Jeze se ti mogotci namreč, da česko plemstvo vendar-le naglaša in zahteva enakopravnost v jezikovnem pogledu. Tako je tudi: dokler ni rešeno to vprašanje, ostane brezuspešen ves trud zaopravo mej narodnostmi. — Ta korespondenčna je pa važna tudi zato, ker se dá z nje sklepati — ako ostanejo konservativni veleposestniki dosledni —, da se težko posreči grofu Taaffe-u ustvariti večino, ki bi se mogla izogibati jezikovnim in narodnim vprašanjem sploh.

Vnanje države.

Sedaj je menda gotovo, da pride ruski carjevič v torek v Berlin. H kratu s carjevičem je imel priti v Berlin tudi kralj danski. Ker se je pa nemški kancelar, grof Caprivi, nedavno v vojaški komisiji državnega zbora nemškega izrazil nekako žaljivo o Danski — češ, da treba vsprejeti novo vojaško predlogo tudi z ozirom na zavratne namene te države — pravijo, da se je kralj danski premislil in da na pojde v Berlin.

Španski republikanci vseh barv so imeli nedavno shod, pri katerem so vsprejeli nastopni program: Z vsami aredsvi je delati na to, da se uvede republika; uporabiti vsako priliko v doseg tega namena; oanuje se vrhni odsek, kojemu bode razsoditi mej posamičnimi skupinami republikanov; ko zmaga stvar republike, sestavi se začasna vlada ne le iz vseh skupin republikanskih, ampak tudi iz vseh onih oddelkov, ki hočejo sodelovati v prospeh republike. Prvi republikanski parlament izda ustavo, koji se moarjo

podvreči združeni republičani. — Omenjati treba pa, da zmerni republičani pod vodstvom Castelarja niso pritrdili temu programu, ampak se ponašajo nekako dobrohotno nasproti sedanji liberalni vladi.

Različne vesti.

„Novičarja“ druga številka izide danes ob 6. uri zvečer. Prodaja se po tobakarnah po 2 kr. izvod.

Umrl je prevčeranijm tukajšnje katedralne kanonik veleč. g. Fran Uzman v 80. letu dobe svoje. Pokojnik je bil rojen dne 26. januarja 1813 v Tomaju na Krasu, a v mašnika je bil posvečen dne 14. septembra 1842. Mir in pokoj duši njegovi! — Pogreb je bil včeraj ob 10. uri predpoludne.

Predsednikom južne železnice bode nekda imenovan knez Egon Hohenlohe, ki je bil nekda državni poslanec ter je nam v spominu, odkar je pred par leti imel v državnem zboru znani govor proti Slovincem.

Huda vojaka se je vnela mej tržaškimi listi, bojno kopje vihte toliko silo, da je čuti daleč na okrog — odmeve avite colture. Menenje naše o tej kulturi ni bilo nikdar posebno ugodno, a sedaj, v očigled tej vojski, izgubili smo še poslednjo mrvice spoštovanja do teh junakov. A ne mislite, da vihra boj za naša, za idejale — o ne: boreč valjajo se po blatu umazane sebičnosti in dobičkaželjnosti in iz te poslednje izvirajočega denuncijanstva. Drug družega denuncirajo pred sodnim stolom italijanske nestrpnosti. Ometavajo se z blatom drug drugega, tako, da se že stidi pošteni Italijanom samim, (kakor smo se prepirali na lastna ušesa), pri tem pa niti ne zapazijo, da je ves njihov trud v tem pogledu čisto nepotreben, ker so itak že vsi skupaj tako črni, da ne morejo biti bolj. — „Mattino“, to najodurnejše bitje mej tržaškimi listi, na jedni strani, na drugi pa „Piccolo“, „Indipendente“ in „Cittadino“. Pretveza v tem boju je mestno gospodarstvo, v resnici pa je vsem skupaj toliko do resnične nega blagostanja občine kakor za lanske sneg. Ker poznaše jasli vender niso toliko izdatne, da bi se mogli vsi mastiti pri njih, kakor bi si želeli, pa si v divjem klanju trgajo grizljeje ispred ust, metajoč drug drugemu v obraz izraze, kakoršnih bi zastoj iskali po slovarju inferijornih Slovanov. Vse njih zaletavanje izvira iz zgolzobnih instinktov in ker se vedno plazijo le ob tleh, nepoznani so jim do cela vzvišeni etični nagibi. In ker so brez značaja, je gotovo, da se združijo zopet morda še jutri v objemu sovraštva do nas Slovincov. Naj se le — saj nevarnosti ni, da bi onečedili drug drugega. Obžalujemo pa tiste ponosne kroge, ki vzlic vsem, za ugled države prežalostnim skušnjam še vedno pakujejo z ljudmi, ki ne spoštujejo nikogar, niti — sami sebe.

Poseben gledališki vlak dope jutri v Ljubljano iz Spodnještajerske, kojega pozdravijo slovesno po vseh stadijah mejpotoma. Posebno sijajen sprejem bode na Ljubljanskem kolodvoru. V Ljubljanskem gledališču se bode predstavljala izvirna slovenska opera „Teharski plemiči“. — Pohvaliti nam je to namero štajerskih rodoljubov tembolj, ker smo uverjeni, da se po takem mejsobojnem spoznavanju in obdivanju le krepita narodna zavest in odločnost. In v tem pogledu ne storimo nikdar preveč.

Za družbo sv. Cirila in Metoda so poklonila združena pevska društva jeden del čistega dohodka pri velikem koncertu v znesku 16 gld. 31 kr. — Dva dominikanska sta podarila 2 gld. 50 kr.

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslal 188 gld. letnega doneska za podružnico Poljanska Dolina prvomestnik, č. g. župnik J. Bamoveč. — Za novoletno

darilo so naklonili: Podružnica v Ptuj 50 gld. po g. A. Gregorič, podružnica Pivka, s sedežem v Št. Petru, 23 gld. 80 kr. po g. tajniku A. Lavrenčiču, gospica Franjica Brinšekova 14 gld. 80 kr., nabrane v Trnovem pri I. B. in Savinjska posojilnica v Žalei 10 gld. — Prvo XX-krono so darovali: Društveniki bralnega društva v Trebnjem po g. I. Ruprechtu, lekarnarji in predsedniku, g. Vinko Ježovnik, župan v Velenji, po g. notarji Kačiči, blagajniku Šostanjeke (podružnice, in Neimenovanec. — Dalje smo prejeli 8 gld. 30 kr. novoletnine po č. g. dekanu F. Dovniku prvomestniku gornjegraške podružnice, 6 gld. 35 kr. nabranih pri odhodnji 2 bratov „Sokolov“ po g. Edmundu Kavčiči, knjigovodji v Ljubljani, 6 gld. kot dar vesele družbe na Vranskem, po g. notarju Antonu Svetini, 3 gld. novoletnine č. g. župnika A. Berceta in g. učitelja Lužarja in 3 gld. daru vesele družbe po g. A. Kozlevčarji. — Povodom veselega dogodka v svoji obitaji je poslal g. M. Prosek iz Kotmarje Vasi 2 gld. 20 kr.; vesela družba trgovskih pomočnikov pri Kolo vratu je darovala za božično darilo po g. J. Bahovcu, knjigarskem komptoiristu, 1 gld. 40 kr., vesela družba pri g. Batistu v Litiji 1 gld. 30 kr. in vesela družba v Sevnici po g. Ivanu Končanu 1 gld. — Za oprost od novoletnih poročil so poslali: Mestni župnik, č. g. I. Vrhovnik, 1 gld., č. g. kapelan I. Volk 1 gld., g. I. Rant, gospici Pavla in Zofija Rautovi po 1 gld. in g. A. Kozlevčar 50 kr. Vsem darovateljem veselo novo leto.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda. Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda na Greti so darovali tarokarji na Proseku, ker niso mogli nadaljevati igre zbok hudega maraza, 1 gld. 10 kr.

Dijaški kuhinji so darovala združena pevska društva del čistega dohodka pri velikem koncertu v znesku 16 gld. 31 kr.

Plesni venček plesnega odseka „Del. podpornega društva“ bode nočoj v Mallyjevi dvorani. Začetek bode ob 8 uri. — Vstopnina 50 kr. za gospode. Gospe in gospodične so proste ustopenine.

Veliki ples „Delalskega podpornega društva“ v Trstu bode dne 4. februarja t. l. v lepo okinčanem in v vseh prostorih še posebno električno razsvetljenem gledališču „Politeama Rossetti“. Da se slavnemu plesalnemu občinstvu ugoditi, naročila se je iz Pulja vojaška godba c. in kr. pp. št. 97., katera bode svirala pri plesu. Plesali bodo tudi izurjeni plesalci v novo izdelanih narodnih oblekah lepi narodni ples „Kolo“. Začetek plesa bode ob 8. uri zvečer, konec pa ob 5. uri zjutraj. — Ustopnina je za osebo 50 kr. brezizjemno. Ustopnice se bodo dobivale pravočasno v društvenem uradu, pri g. A. Žitku, ulica Stadion, v kavarnah „Commercio“ in „Tedesco“, kakor tudi pri vseh odbornikih in poverjenikih društva. Ker je čisti prihod tega plesa namenjen društvenemu upravnemu zakladu, priporoča se vsem družabnikom in družabnicam, kakor tudi slavnemu občinstvu, da se tega narodnega plesa množično udeležijo.

Pevsko društvo „Nabrežina“ v Nabrežini vabi k prvi društveni veselici v nedeljo dne 29. januarja 1893 v prostorih gosp. Tanceta. Vapored: I. 1. Pozdrav predsednikov. 2. Hr. Volarič: Slovenski svet, ti si krasan! moški zbor. 3. Slavnostni govor. 4. A. Foerster: Pjevajmo! moški zbor. 5. A. Nedved: a) Dekletu, b) Popotna pesem: moška zbor. 6. Hr. Volarič: Ljubav; mešan zbor. 7. A. Hajdrih: Jadransko morje; moški zbor. 8. Brati ne zna. II. Ples. Začetek točno ob 1/2 7 uri zvečer. Med točkami vsporeda in pri plesu svira oddelek vojaške godbe iz Trsta. Pristop imajo le društveniki in vabljeni gostje. Besede zborom dobe se na večer pri kasi za 10 kr. Vstopnina k be-

se di za osebo: 20 kr., k plesu za gospode: 1 gld.

„Čitalnica“ v Dekanah bode imela svoj redni občni zbor dne 29. t. m. ob 3 1/2 uri popoldne z naslednjim vsporedom: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Nasveti. 5. Volitev novega odbora. Odbor vabi uljudno svoje člane in druge, kateri želijo pristopiti v društvo kot udje ali kot pevci.

„Bralno društvo za Kozino in okolico“ bode imelo svoj redni občni zbor dne 22. januarja t. l. v društveni sobi. Pričetek ob 5. uri popoldne.

Južna železnica uvede s 1. prihodnjim aprilom nove tarife za blago, kakoršne so v navadi pri večini drugih državnih železnic v Avstriji od l. 1876. sem. Novi cenik se bode delil v dva dela, katerih prvi je veljaven pri družih železnicah. Prvi del pride v veljavo s 1. aprilom, drugi pa pozneje. Razlikuje se ta cenik od onega, ki je bil do sedaj v veljavi, po tem, da določuje ceno prevažanju blaga po teži blaga, dočim je sedaj razločeval vrsto blaga. Pri vsem tem pa se splošne cene menda ne znižajo dosti ter ne bode trgovini v Trstu tudi s tem olajšanjem dosti pomagano, razun morda s tem, da se obdrže tudi nadalje prevozne znižane cene, ali se morda znižajo še bolj, kar je tembolj želeto, ker vemo, da je mnogokatera trgovina prešla iz Trsta na Reko uprav radi previsokih prevoznih cen iz Trsta v notranjost. Tako se godi n. pr. s trgovino s limoni in pomeranci, o koji smo poročali zadnjič. Gledé prevažanja oseb, ostane najbrže vse pri starem, kajti tarife na pejase, kakoršni so veljavni na državnih železnicah, južna železnica ne misli uvesti ter bode promet iz Trsta v notranje dežele tudi v prihodnje primerne drag.

Dražba. Magistrat razpisuje javno dražbo za oddajo del za zgradbo nove šole v ulici Donadoni. Ključna cena je 17.000 gld. katere je, kakor smo poročali, mestni svet določil v zadnji seji mestnega sveta. Torej zopet žrtvujejo velikansko svoto za zgradbo nepotrebne laške šole, kajti ves Kadin in Rocol — za koja je ta šola namenjena — sta celoma slovenska kralja. Gospoda zidajo torej nepotrebne šole vzlic okolnosti, da se mestne finance nahajajo na jako šepavih nogah, kar so v zadnji seji pripoznavali celo kampijoni italijanizma D'Angeli „Rascovich & C. Ko gre za laško šolstvo, delajo se ti magistratni Salomoni bogati kakor Krez, a če je potreba popraviti kako cesto, napraviti vodnjak, osnovati slovenske šole v Trstu ali kako drugo nujno stvar v okolici — tedaj nima denarja slavna gospoda. Okoličani, zapomnite si to!

Piše nam iz Tolmina. Za svečnico priredi tukajšnja podružnica sv. Cirila in Metoda (ženska) prvo veselico po ustanovitvi. Pevski zbor se pridno vežba; pripravljajo se pridno vsi za dober vseh. Lep večer priredilo je na Silvestrovo rok. bralno društvo. Vse točke vrstile so se točno. To gre na čast nevstrašljivim pevcem in pevkinjam, ki se dobro zavedajo da so slovenske krvi.

Vreme. Danes smo se oddahnili zopet: čez dolgo je napočil zopet dan — brez burje. Mi Tržačani smo sicer privajeni burji tako, da bi jo celo pogrešali, ako bi nas zapustila povsem. Ali kakor je gospodarila ves ta mesec, je pa bilo tudi nam preveč, — prav pošteno nam je že presedala. Upajmo, da nam sedaj napočijo milejši dnevi.

Revščina v Trstu. 82letna M. Toffani je padla v nezavest. Po noči k njej prihitel zdravnik našel jo je sedečo na stolu brez postelje in brez vsacega pohištva, vse sestradano in shujšano. V mestu toliko uboštva — a Lega ustanovlja laško šolo v sv. Križu!

Vojaki c. in kr. vojne mornarice, ki imajo v Trstu domovinsko pravico in so doslužili svoja leta, izglaš naj se pri vojaškem oddelku mestnega magistrata, kjer dobe svoja odpustna pisma.

Iz Stainacha na Štajerskem nam piše: Umrl je tu občesploštovani gospod Silvio Fonzari, tukajšnji glavni zastopnik firme Simon Porenta v Trstu. Pokojnik je bil sicer Italijan po rodu, ali bil je blag in pravičen človek kakoršnih se dan-današnji le malo najde.

Kako je bil spoštovan rajni, pokazalo se je pri pogrebu, kateri je bil res sijajen za tukajšnje razmere. R. I. P.

Rast ruskih mest od 1859—1892. Kako silno rase prebivalstvo ruskih mest, razvidi se iz naslednjih števil:

Prebivalstvo leta .	1859	1892
Petrograd	520.000	1.000.000
Moskva	386.000	808.000
Varšava	161.000	505.000
Odesa	104.000	304.000
Kijev	60.000	201.000
Riga	72.000	190.000
Harkov	48.000	188.000
Saratov	65.000	165.000
Lodj	29.000	150.000
Kišenje	85.000	144.000
Kazan	60.000	140.000
Vilno	51.000	130.000
Taškent	50.000	120.000
Tiflis	40.000	105.000
Rostov	40.000	102.000
Berdičev	51.000	101.000
Vkup	1.823.000	4.354.000

Teško je verjeti vestim, došlim iz Belegrada, da se namreč zopet spravi kralj in kraljica.

Književnost.

„Slovenskega Pravnika“ št. 1. ima naslednjo vsebino: 1. Dr. U.: Pomen po odstopniku sklenjene razsodniške pogodbe za prejemnika. 2. X.: Pravniška kronika 1892. leta. 3. Dr. Fr. Oblak: [O razumljivosti, ki je zahtevano od slovenskih pravnikov. 4. Iz pravosodne prakse. Civilno pravo: a) K razlagi §-ov 869.—877. obč. drž. zak. b) Ni treba dokazati nevarnosti za dovolitev eksekucije v varnost „pendente appellations“. c) Je li nujni delež dedni delež ali pa tirjatev do zapuščine? Neznano kje biva joči nujni dedič mora se v smislu §-a 131. ces. pat. z dne 9. avg. 1854, št. 208 drž. zak. ediktom obvestiti o pripali mu dedščini. d) Pogoji postopanja po §-u 298. obč. sod. reda in dvor. dekr. z dne 7. majnika 1839, št. 358 z. j. z. e) Zapor v smislu §-a 3. zakona z dne 16. marca 1884, št. 35 drž. zak. in pravica revnih. 5. In upravne prakse. O odmeri oprotnine pri posrednih cesarskih fevdih. 6. Pregled pravosodstva. 7. Književna poročila. 8. Razne vesti. 9. Vabilo.

Tržno poročilo.

Cene se razumo, kakor se prodaje na debelo blago za gotov denar).

	Cena od for. do for.
Kava Moca	100 K. 130.— 132.—
Rio biser jako fina	— — — —
Java	— — — —
Santos fina	108.— 108.—
„ srednja	100.— 102.—
Guatemala	113.— 115.—
Portorico	137.— 139.—
San Jago de Cuba	— — — —
Ceylon plant. fina	136.— 138.—
Java Malang. zolena	118.— 119.—
Campinas	— — — —
Rio oprana	114.— 120.—
„ fina	105.— 108.—
„ srednja	98.— 101.—
Cassia ligna v zabojih	27.— 28.—
Macisov cvet	380.— 390.—
Inger Bengal	— — — —
Papar Singapore	39.— 40.—
Penang	31.— 32.—
Batavia	34.— 36.—
Piment Jamaika	35.— 36.—
Petroleji ruski v sodih car. 100 K.	15.— 15 25
„ v zabojih	18 25 18 50
Ulje bažno amerik.	36.— 37.—
Lee jedilno j. f. gar.	48.— 45.—
dalmat. s certifikat.	41.— 42.—
namizno M. S. A. j. f. gar.	56.— 58.—
Aix Vierge	64.— 68.—
„ fina	60.— 62.—
Limoni Messina zaboj	4.— 5.—
Pomerance Puljeske	3.— 4.—
Mandiji Bari La 100 K.	78.— 80.—
dalm. La, a cert.	— — — —
Pignelli	62.— 64.—
Ris italij. najtineji	21.— — —
„ srednji	19 50 — —
„ Rangoon extra	16.— — —
„ La carinom	14.— 14 25
„ II. a	12 25 12 50
Rošči puljeski	7.— — —
dalmat. s cert.	— — — —
Smokve puljeske v sodih	— — — —
„ grško v venci	12 50 — —

Sultanine dobre vrste	28.—	28.—
Suho grozdje (opala)	18.—	—
Cibbe	13.—	—
Slaniki Yarmouth	14.—	—
Polenovke srednje velikosti 100 K.	33.—	34.—
velike	30.—	31.—
Sladkor centrifug. v vrečah	35.50	35.75
certifikat.	—	—
Fašol Coks	10.—	—
Mandeloni	8.75	—
svetlorudeči	9.50	—
temnorudeči	9.25	—
bohinski	10.50	—
kanarček	—	—
beli, veliki	10.50	—
zeleni, dolgi	8.75	—
okrogli	—	—
mešani, štajerski	7.25	—
Kaslo	85.—	88.—

Národní koledar

za navadno leto 1893

se dobiva pri uredniku našega lista.

Domači oglasi.

Društvena krčma

Rojanskega posojilnega in konsumnega društva, poprej Pertotova, priporoča se najtopleje slavnemu občinstvu. Točijo se vedno izborna domača okoličanska vina. Cl.

Ivan Valenčič, Via nuova št. 39, prodaja vsake vrste manufakturnega blaga. Blago se dobiva iz prvih vasijskih tovarn. Cene nizke. 50—52

B. Modic in Grebenc, na voglu Via St. Giovanni in Via Nuova, opozarjata zasebnike, krčmarje in č. duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, steklenega, lončenega in železnega blaga, podob in kipov v okrašenju grobnih spomenikov. Cl.

Gostilna „Alla Vittoria“
Petra Muscheka, v ulici Sorgente (Via Torrente št. 30) toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenosičica neverjetno v ceno. Cl.

Gostilna „Alla città di Graz“ Via Gep- pa št. 18 poleg kavarne „Universo“ priporoča se Slovenem v mestu in na deželi. — Točijo se izvrstna vina, in je izvrstna tudi kuhinja. — Gostilna je odprta do polnoči. Z odličnim spoštovanjem Cl. JAKOB KUMAR

Antonijeta Drenik, Via Piccolomini številka 2, se priporoča tržaški slovenski gospodi za vsakovrstna dela, spadajoča v stroko šivilje, po najnovejši pariški in dunajski modi. Zagotavlja točno postrežbo v popolno zadovoljnost in po nizkih cenah 15—52

Karol Colja, žganjarija in tobakarna v hiši Cacia, prodaja domače žganje vsake vrste in siropove pijače, „pasareto“ in sitone.

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghaga in Cecilia, toči izvrstno domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske poštne tiskarice. Cl.

Kavarni „Commercio“ in „Tedesco“ v ulici „Case rma“, glavni shajališči tržaških Slovencev vseh stanov. Na razpolago časopisi v raznih slovanskih jezikih. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporoča Anton Šorli, kavarnar. Cl.

Mlekarna Frana Gržine iz St. Petra na Notranjem (Via Campanile) v hiši Jakoba Brunnerja št. 5 (Piazza Ponterosso). Po dvakrat na dan frišno opresno mleko po 12 kr. liter neposredno iz St. Petra, sveža (frišna) smetana.

Josip Kocjančič, Via Barriera vecchia št. 19, trgovina z mešanim blagom, moko, kavo, rižem in raznovrstnimi domačimi in vnanjimi pridelki. Cl.

Gostilna „Štoka“ staroznana pod imenom „Belladonna“, poleg kavarne „Fabris“, priporoča se Slovenem v mestu in na deželi. Točijo se izborna vina, istotako je kuhinja izvrstna. Prodaja tudi vino na debelo, tako mešanom, kakor na deželo. Cl.

Franca Potočnika gostilna „Andemo de Franz“ v ulici Irene se priporoča slavnemu občinstvu. Toči izborna vina in ima dobro kuhinjo. Cl.

Martin Krže, Piazza S. Giovanni, št. 1 trgovina z mnogovrstnim lesenim, železnim in lončenim kuhinjskim orodjem, pletenino itd. itd. Cl.

Prodajalnica in zaloga jestvin „Rojanskega posojilnega in konsumnega društva“, vpisane zadrage z omejenim poročivom v ulici Belvedere št. 3., bogato založena z jedilnim blagom razne vrste in po nizkih cenah se priporoča kupovalcem v Trstu in iz dežele. 30—104

Natečaj.

V zmislu sklepa občinske seje v Pomjanu z dne 14. t. m. razpisuje se služba

občinskega tajnika

letno plača 300 goldinarjev. Prosilci morajo dokazati, da so vešč slovenskega jezika v govoru in pismu ter da poznajo nemški in italijanski jezik.

Čas za ulaganje prošnje je določen na 8 dni po trikratnem objavljenju tega razpisa v „Edinosti“ to je do 4. februarja t. l.

Na adresi je izrečno napisati: Pomjan pri Kopru v Istri.

V Pomjanu, dne 17. januarja 1893.

3—1 Anton Belič, župan.

Mesto blagajnice

v eni trgovini dobi, devotka dobrega obnašanja. Več se izve pri našem upravnistvu.

Kôtranove sladčice

katero izdeluje lekarničar

PRENDINI v Trstu

Telefon št. 334. 14—52

Velika poraba ki jo dandanes v navadi rabiti kôtranove izdelke prepričala me je, da sem začel sam izdelovati iz pristnega kôtranovega izvlečka iz Norveškega izvrstne sladčice podobne onim, ki dohajajo iz inozemstva.

Te sladčice imajo isto moč kakor kôtranova voda in glavice (Kapsule), lažje so, prožljive in prebavljive ter se prodajajo po prav nizki ceni. Da se ogne ponarejanju na enoj plati vdobljeno ime izdelovalca Prendinija in na druge besede Catrame. V Trstu se prodajajo v lekarnici Prendini v škatlicah po 40 kr., prodajajo se tudi v vseh večjih lekarnah v drugih deželah.

Nova brivnica!

Podpisana priporočata slavnemu slovanskemu občinstvu svojo popolnoma urejeno

BRIVNICO

katero odpreta dne 24. t. m. v ulici sv. Antona nasproti kavarni „Alla stella polare“ v hiši Teodorovičevih.

Priporočata se osebito vsem tržaškim Slovom, kajti to bode prva in jedina tržaška brivnica, ki je v slovanskih rokah. 4—4

Udana

Perić i Šerljuga.

Jak. Klemenc TRST

Via S. Antonio št. 1.

priporoča

najnovije zavratnike iz volne, z žido za gospe in gospice; židane zavratnike, ovratnike in zapestnice za moške; židane rute za moške in ženske; volnene čepice za otroke več vrst; boa, muše iz kozuhovine, davants Sabo iz suraha in čipke za plese, židane dežnike na izber.

Te dni prispe velika izbor raznovrstnih preprog in lišpa za predpustni čas.

Zagotavlja se točna postrežba pri vmerih cenah. 8—

Čista krv

zdravje!

Tajne bolezni, lišaji, spuščaji, blodost, splošna utrujenost, slabost, se izgubijo pri zdravilni. Mi jamčimo za gotovi vseh pri uporabljanju naše metode.

Pri vprašanjih je priložiti povratno marko. 4—13

„Office Sanitas“, Paris

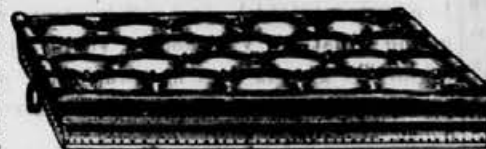
30. Faubourg Montmartre.

Privilegovane škropilnice proti peronospori inženirja Živica, so spoznane kot najboljše, ker so najprostejše, najbolj trdne in trpeče; najbolj lahke in hitre v rabi, ker porabijo najmanj tekočine in ker pri vsem tem najmanj stanejo. Podpisana tvrdka jih pripravlja zavolj tega v mnogem številu za prihodnjo spomlad ter pošilja, že zdaj prispeske in cenike brezplačno vsakemu, kdor se oglasi in oddaja obrazce. Priporoča tudi drugo svoje blago in razna svoja dela.

Živic in družb.

v TRSTU, ulica Zonta 5, inženirski urad, zaloga strojev in dotičnega blaga, zastop tovarnic, mehanična delavnica. 29

11 goldinarjev franko do vsake železniške postaje v Istri poslan, ako se naročnik skliče na ta časnik, stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljše tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapacirani in močnim platnenim ovilhom preoblečeni ter pri najtežji rabi do 15—20 let nobenih poprav ne zahtevajo. — Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej natančno na mera postelje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 11 gld. dober, franko doposlan, tapaciran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredno nadomestke, kakor žlahte žimnice, slamnice itd., kateri pravemu namenu, imeti dobro posteljo ne vstrožajo.

ANTON OBREZA,

tapacirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice šte. 4.

Ta domača, edina narodna tvrdka te stroke na Slovenem bodi slav. občinstvu najbolje priporočena za nakupovanje žimnic, salonskih garnitur, divanov, stolov, preprog, zagrinjal in vsoga v tapetnisko obrt spadajočega dela. Ceniki s podobami zastoj in franko. — Hitra in poštena postrežba, nizke cene posebno pri bališčih in obširnejih naročilih.

Otročji vozički

jako elegantni fini, in močni dobivajo se pri meni skozi leto in dan in sicer v vseh barvah, kakor rdeče, modre, sivo in olivno po gold. 3.50, 6, 7, 8, 9, 10 in višje po vsaki ceni; do 25 gld.

Pri meni je najcenejši kraj za kupovanje otročjih vozičkov. 9—30

Odlikovana zlato medaljo: Bruxelles 1892.

Najboljše sredstvo za

želodec

katero želodec in opravi prebavnih delov života krepi in tudi odprti život pospešuje, 3—25 je

tinktura za želodec,

katero pripravlja **Gabrijel Piccoli**, lekar „pri angelju“ v Ljubljani na dunajski cesti.

Cena 1 stekl. 15 novcov.

Izdelovatelj razpošilja to tinkturo v zabojčkih po 12 steklenic in več. Zabojček z 12 stekl. stane gld. 1.38; s 24 gld. 2.60; s 48 gld. 5.24; s 44 gld. 4.28; 55 stekl. tohta 5 kg s poštno težo in velja gld. 5.26; 110 stekl. gld. 10.30. Poština plača vedno naročnik.

Dobiva se v lekarnah v Trstu, na Primorskem, v Istri in Dalmaciji.

Gostilna s prenočišči „Alla Nuova Abbodanza“

Via Torrente št. 15. (poleg obokov Chiozza najosrednja lega v Trstu.)

Prostori so odprti in preskrbljeni s svežimi jedili do 2 ur poplunoči. Izvrstna namizna in deserta vina, izborna kuhinja, Dreherjevo pivo po nizkih cenah. Jamčim za točno in vestno postrežbo ter se priporočam blagovoljni naklonjenosti slavnega občinstva. 104—39

P. Favero.

Nič več kašlja!

Balsamski petoralni prah ozdravi vsak kašelj, plućni in bronhijalni katar, Dobiva se v odlikovani lekarni. 5—104

PRAEMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg Poštne pošiljave izvršujejo se neutogoma.

Vozni listi in tovarni listi v

Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod „RED STEARN LINIE“ iz Antverpena direktno v

New Jork & Philadelfijo

koncesijonovana črta, od c. avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: koncesijonovani zastop 50—2

„Red Star Linie“

na Dunaju, IV Weyringergasse 17

ali pri

Josip-u Strasser-u

Sdeditiobureau für die k. u. k. Staatsbahnen in Innsbruck.

Alojzij Suppanz

urar, Corso št. 39. 13—104

Prodaja in popravlja ure.

DROGERIJA

na debelo in drobno

G. B. ANGELI

104—53 TRST 12—12

Corso, Piazza della Legna št. 1.

Odlikovana tovarna čopičev.

Velika zaloga oljnatih barv, lastni izdelek. Lak za kočije, z Angleškega, iz Francije Nemčije itd. Velika zaloga finih barv, (in tubetti) za slikarje, po ugodnih cenah. Lesk za parkete in pode.

MINERALNE VODE

iz najbolj znanih virelov kakor tudi romanjsko žveplo za žvepljanje trt.